

Czy przemysł papierniczy skorzysta ze swojej szansy? (4)

ciąg dalszy ze str. 1

KSZTAŁTOWANIE CEN

kach, gdy produkcja wykonana w nowym obiekcie jest tańsza niż wycena (w porównaniu z poziomem przeciętnym), ze osiągniętych dochodów przekroczyłyby uzasadnione potrzeby konsumpcyjne załogi i rozwojowe przedsiębiorstwa.

Zresztą tego rodzaju nadwyżki istniejące byłyby ściągane poprzez podatek, niż drogą rozliczeń z budżetem z tytułu wcześniejszego finansowania inwestycji.

HANDEL ZAGRANICZNY

Zrzeszenia lub duże przedsiębiorstwa powinny dostarczać prawo zawierania kontraktów na import. Należy znieść monopol central w handlu zagranicznym.

KRAJOWY OBROT SUROWCOWO-MATERIALOWY

Sterowanie obrotem materiałowym powinno być oparte docelowo na wykorzystaniu na rzecz ekonomicznych, tj. cen, marż, prowizji, podatków, dopłat i ogólnych norm prawnych regulujących zasady obrotu za opatrzeniowego.

W najbliższych latach wystąpi konieczność utrzymania cen trwałego rozdzielstwa pewnych surowców i materiałów, na które będzie brak równowagi popytu i podaży. Niewątpliwie w tej grupie materiałów znajdują się także te, które są używane w przemyśle papierniczym. Należy zmienić charakter przydziałów na przedmiotowy (na konkretne grupy surowców), a ich adresatami powinny być organizacje gospodarcze.

JAKOŚĆ PRODUKCJI

Wzrost rangi jakościowych norm państwowych powinien dotyczyć wyłącznie produktów finalnych, ze względu na ochronę konsumenta. Ustalenia jakościowe w obrocie zaopatrzeniowym powinny być określone w umowach na dostawę (nie mają zastosowania ustalenia PN).

Zachodziła pilna potrzeba nowelizacji i wytyficyjacji wszystkich ustaleń normalizacyjnych w przemyśle papierniczym. Za sadą ustaleń norm powinny być cechy użytkowe surowców, a nie — jak dotychczas — technologia wytwarzania.

Sprawy znane i nieznane w obszarach nauki i techniki

Człowiek ma ograniczoną zdolność wykonywania pracy fizycznej i umysłowej. Dla różnych ludzi ograniczenia te zawierają się w pewnych przedziałach, różnych dla poszczególnej osoby, ale jednocześnie trudnych do określenia. Wiemy na przykład, że szkielet i układ mięśniowy nie jest zdolny do przenoszenia zbyt dużych sił oraz, że np. szybkie wykonywanie operacji myślowych jest ograniczone. Drogą długotrwałych ćwiczeń można poszerzyć zdolności wykonywania określonych czynności, ale dzieje się to kosztem ograniczenia innych czynności. Ograniczenia te wynikają z ograniczonego zasobu energii, jaką dysponuje organizm. Określona budowa organów człowieka także uniemożliwia przekroczenie pewnych barier. W związku z tym wydaje się rzeczą naturalną budowa maszyn, które poszerzają możliwości człowieka w zakresie wykonywania prac fizycznych i umysłowych.

W rozwoju techniki można wydzielić poszczególne etapy budujące z budową coraz bardziej skomplikowanych maszyn, wykorzystujących różne rodzaje energii, realizujących różnorodne zadania. Etapy te dotyczą zarówno najprostszych mechanizmów wzmacniających siły, jak również urządzeń wykonujących szeregi skomplikowanych czynności prowadzących do określonego celu. Wzmocnieniem siły jest np. dźwignia jedno lub dwuramienowa. Przykładem innego rodzaju są wszystkie maszyny, które zawierają program działania — od najstarszych maszyn włókienniczych do współczesnych maszyn cyfrowych.

Marzeniem ludzkości był robot. Wyobrażano go sobie jako bliżej nieokreślone cyfry i kształtne stworzenie mechaniczne, które będzie wykonywać pracę fizyczną i umysłową. Współczesne wyobrażenie robota jest podobne do roli jaką ma spełniać — zastępować w pracy człowieka. Inaczej jednak go sobie wyobrażamy: będzie to np. samochód, który sam podjeżdża pod dom, odwozi nas pod wskazany adres. Może to być skomplikowane urządzenie wyposażone w pamięć i jakiś system logiczny.

Próby budowania robotów podejmowane były od dawna. Z ubiegłych wieków przechowały się informacje o urządzeniach wykonujących bez pomocy człowieka czynności wymagające na pozór pewnej inteligencji. Na całym świecie archeolodzy znajdowali wykonane w czasach starożytności figurki z mechanizmami je poruszającymi. W pałacach Azteków spotkano np. złote małpy, które mogły jeść jabłka oraz posługiwać się wrzeczkiem. Wśród przekazów historycznych są i takie, w których rozpisywano się z zachwytem o robotach, ale nie tłumaczono na jakiej zasadzie one działają. Trudno stać obecnie stwierdzić jak było w rzeczywistości.

Sredniowieczny, Odrodzenie i czasy poprzedzające rewolucję przemysłową były złotym wiekiem dla wszelkiego rodzaju mechanizmów wykonujących „inteligentnie” określone czynności. Mimo dużych trudności związanych z dostarczeniem energii modelom (brak elektryczności), zbudowano wiele wspaniałych maszyn poruszanych energią wody, siłą ciężkości i sprężynami. W tym okresie zbudowano zachwycające gary z poruszającymi się figurkami, podobiznami zwierząt i ludzi. Były to automaty mechaniczne o skomplikowanym programie, realizującym określone czynności. Figurki mogły na przykład, grać na flecie czy piąć głęsiną piórem.

ciąg dalszy na str. 4

Sesja KSR

Na ostatniej sesji KSR, która odbyła się 12 czerwca, dyskutowano o ważnych sprawach.

Wczasy turystyczne są 14 lub 7-dniowe.

Pierwsza z nich to zatwierdzenie kandydatów do odnawiania zakładów i resortów wchodzących w skład Dnia Papiernika. Kandydaty zgłaszane były przez Komisję Wydziałową NSZZ „Solidarność” i związki branżowe. Kandydaty wraz z krótką charakterystyką i uzasadnieniem przedstawili kierownik działu spraw osobowych, Emil Sitarz. Następnie członkowie KSR je przegłosowali. Druga poruszana na tej sesji sprawa to zatwierdzenie regulaminu wczasów turystycznych, nowej formy wczasów wprowadzonej w naszym zakładzie próbnym na bieżący rok. Regulamin wywołał wiele dyskusji. Rozpatrywany był praktycznie każdy punkt regulaminu i po wniesieniu poprawek, będących wykładem dyskusji, regulamin został przez KSR zatwierdzony. Przedstawiamy jego treść naszym czytelnikom, aby mogli bliżej się z nim zapoznać i ewentualnie skorzystać z tej formy letniego wypoczynku.

REGULAMIN Korzystania z wczasów turystycznych w Kostrzyńskich Zakładach Papierniczych na rok 1981.

Podstawą prawną niniejszego regulaminu stanowi wyrażenie Ministra Pracy, Plac i Spraw Socjalnych z dnia 30 czerwca 1977 r. w sprawie zapłaty środków zakładowego wczasowój oraz zasad odpłatności za te skierowania.

§ 1

Celem wczasów turystycznych jest rozpowszechnienie różnych form wypoczynku w własnym zakresie przez pracowników poprzez czynny udział w uprawianiu turystyki pieszej, kajakowej, rowerowej, motorowej, samochodowej i żeglarskiej.

§ 2

Wczasy turystyczne są różnorodną formą dla wczasowój stacjonarnych organizowanych we własnych ośrodkach lub zakupowanych z zewnątrz. Prawo do korzystania z wczasów turystycznych mają:

§ 3

Zakwalifikowani pracownicy i osób do korzystania z wczasów turystycznych należą do związków zawodowych.

§ 4

Wczasy turystyczne są równocześnie formą dla wczasowój stacjonarnych organizowanych we własnych ośrodkach lub zakupowanych z zewnątrz. Prawo do korzystania z wczasów turystycznych mają:

§ 5

Pracownicy legitymujący się co najmniej 3-letnim stażem pracy w KZP, nie pracujący w spółdzielniach i w innych przedsiębiorstwach, w których w czasie wczasów turystycznych należą do związków zawodowych, bądź na skutek wypadku przy pracy — w spółdzielniach zatrudnieni w innych zakładach pracy — nie mogą korzystać z wczasów ulgowych częściej niż co trzy lata.

§ 6

Pracownicy legitymujący się co najmniej 3-letnim stażem pracy w KZP, nie pracujący w spółdzielniach i w innych przedsiębiorstwach, w których w czasie wczasów turystycznych należą do związków zawodowych, bądź na skutek wypadku przy pracy — w spółdzielniach zatrudnieni w innych zakładach pracy — nie mogą korzystać z wczasów ulgowych częściej niż co trzy lata.

§ 7

Pracownicy legitymujący się co najmniej 3-letnim stażem pracy w KZP, nie pracujący w spółdzielniach i w innych przedsiębiorstwach, w których w czasie wczasów turystycznych należą do związków zawodowych, bądź na skutek wypadku przy pracy — w spółdzielniach zatrudnieni w innych zakładach pracy — nie mogą korzystać z wczasów ulgowych częściej niż co trzy lata.

§ 8

Pracownicy legitymujący się co najmniej 3-letnim stażem pracy w KZP, nie pracujący w spółdzielniach i w innych przedsiębiorstwach, w których w czasie wczasów turystycznych należą do związków zawodowych, bądź na skutek wypadku przy pracy — w spółdzielniach zatrudnieni w innych zakładach pracy — nie mogą korzystać z wczasów ulgowych częściej niż co trzy lata.

§ 9

Pracownicy legitymujący się co najmniej 3-letnim stażem pracy w KZP, nie pracujący w spółdzielniach i w innych przedsiębiorstwach, w których w czasie wczasów turystycznych należą do związków zawodowych, bądź na skutek wypadku przy pracy — w spółdzielniach zatrudnieni w innych zakładach pracy — nie mogą korzystać z wczasów ulgowych częściej niż co trzy lata.

§ 10

Pracownicy legitymujący się co najmniej 3-letnim stażem pracy w KZP, nie pracujący w spółdzielniach i w innych przedsiębiorstwach, w których w czasie wczasów turystycznych należą do związków zawodowych, bądź na skutek wypadku przy pracy — w spółdzielniach zatrudnieni w innych zakładach pracy — nie mogą korzystać z wczasów ulgowych częściej niż co trzy lata.

§ 11

Pracownicy legitymujący się co najmniej 3-letnim stażem pracy w KZP, nie pracujący w spółdzielniach i w innych przedsiębiorstwach, w których w czasie wczasów turystycznych należą do związków zawodowych, bądź na skutek wypadku przy pracy — w spółdzielniach zatrudnieni w innych zakładach pracy — nie mogą korzystać z wczasów ulgowych częściej niż co trzy lata.

§ 12

Pracownicy legitymujący się co najmniej 3-letnim stażem pracy w KZP, nie pracujący w spółdzielniach i w innych przedsiębiorstwach, w których w czasie wczasów turystycznych należą do związków zawodowych, bądź na skutek wypadku przy pracy — w spółdzielniach zatrudnieni w innych zakładach pracy — nie mogą korzystać z wczasów ulgowych częściej niż co trzy lata.

§ 13

Pracownicy legitymujący się co najmniej 3-letnim stażem pracy w KZP, nie pracujący w spółdzielniach i w innych przedsiębiorstwach, w których w czasie wczasów turystycznych należą do związków zawodowych, bądź na skutek wypadku przy pracy — w spółdzielniach zatrudnieni w innych zakładach pracy — nie mogą korzystać z wczasów ulgowych częściej niż co trzy lata.

§ 14

Pracownicy legitymujący się co najmniej 3-letnim stażem pracy w KZP, nie pracujący w spółdzielniach i w innych przedsiębiorstwach, w których w czasie wczasów turystycznych należą do związków zawodowych, bądź na skutek wypadku przy pracy — w spółdzielniach zatrudnieni w innych zakładach pracy — nie mogą korzystać z wczasów ulgowych częściej niż co trzy lata.

§ 15

Pracownicy legitymujący się co najmniej 3-letnim stażem pracy w KZP, nie pracujący w spółdzielniach i w innych przedsiębiorstwach, w których w czasie wczasów turystycznych należą do związków zawodowych, bądź na skutek wypadku przy pracy — w spółdzielniach zatrudnieni w innych zakładach pracy — nie mogą korzystać z wczasów ulgowych częściej niż co trzy lata.

§ 16

Pracownicy legitymujący się co najmniej 3-letnim stażem pracy w KZP, nie pracujący w spółdzielniach i w innych przedsiębiorstwach, w których w czasie wczasów turystycznych należą do związków zawodowych, bądź na skutek wypadku przy pracy — w spółdzielniach zatrudnieni w innych zakładach pracy — nie mogą korzystać z wczasów ulgowych częściej niż co trzy lata.

§ 17

Pracownicy legitymujący się co najmniej 3-letnim stażem pracy w KZP, nie pracujący w spółdzielniach i w innych przedsiębiorstwach, w których w czasie wczasów turystycznych należą do związków zawodowych, bądź na skutek wypadku przy pracy — w spółdzielniach zatrudnieni w innych zakładach pracy — nie mogą korzystać z wczasów ulgowych częściej niż co trzy lata.

§ 18

Pracownicy legitymujący się co najmniej 3-letnim stażem pracy w KZP, nie pracujący w spółdzielniach i w innych przedsiębiorstwach, w których w czasie wczasów turystycznych należą do związków zawodowych, bądź na skutek wypadku przy pracy — w spółdzielniach zatrudnieni w innych zakładach pracy — nie mogą korzystać z wczasów ulgowych częściej niż co trzy lata.

§ 19

Pracownicy legitymujący się co najmniej 3-letnim stażem pracy w KZP, nie pracujący w spółdzielniach i w innych przedsiębiorstwach, w których w czasie wczasów turystycznych należą do związków zawodowych, bądź na skutek wypadku przy pracy — w spółdzielniach zatrudnieni w innych zakładach pracy — nie mogą korzystać z wczasów ulgowych częściej niż co trzy lata.

§ 20

Pracownicy legitymujący się co najmniej 3-letnim stażem pracy w KZP, nie pracujący w spółdzielniach i w innych przedsiębiorstwach, w których w czasie wczasów turystycznych należą do związków zawodowych, bądź na skutek wypadku przy pracy — w spółdzielniach zatrudnieni w innych zakładach pracy — nie mogą korzystać z wczasów ulgowych częściej niż co trzy lata.

§ 21

Pracownicy legitymujący się co najmniej 3-letnim stażem pracy w KZP, nie pracujący w spółdzielniach i w innych przedsiębiorstwach, w których w czasie wczasów turystycznych należą do związków zawodowych, bądź na skutek wypadku przy pracy — w spółdzielniach zatrudnieni w innych zakładach pracy — nie mogą korzystać z wczasów ulgowych częściej niż co trzy lata.

§ 22

Pracownicy legitymujący się co najmniej 3-letnim stażem pracy w KZP, nie pracujący w spółdzielniach i w innych przedsiębiorstwach, w których w czasie wczasów turystycznych należą do związków zawodowych, bądź na skutek wypadku przy pracy — w spółdzielniach zatrudnieni w innych zakładach pracy — nie mogą korzystać z wczasów ulgowych częściej niż co trzy lata.

§ 23

Pracownicy legitymujący się co najmniej 3-letnim stażem pracy w KZP, nie pracujący w spółdzielniach i w innych przedsiębiorstwach, w których w czasie wczasów turystycznych należą do związków zawodowych, bądź na skutek wypadku przy pracy — w spółdzielniach zatrudnieni w innych zakładach pracy — nie mogą korzystać z wczasów ulgowych częściej niż co trzy lata.

§ 24

Pracownicy legitymujący się co najmniej 3-letnim stażem pracy w KZP, nie pracujący w spółdzielniach i w innych przedsiębiorstwach, w których w czasie wczasów turystycznych należą do związków zawodowych, bądź na skutek wypadku przy pracy — w spółdzielniach zatrudnieni w innych zakładach pracy — nie mogą korzystać z wczasów ulgowych częściej niż co trzy lata.

Dzień Papiernika

Dzień Papiernika obchodzili 13 czerwca. Doroczne święto naszej załogi było okazją do podsumowania dotychczasowych osiągnięć, a przede wszystkim dla rynku są nasze wyroby. Obecna działalność produkcyjna papierników przebiega w trudnych warunkach, Wy

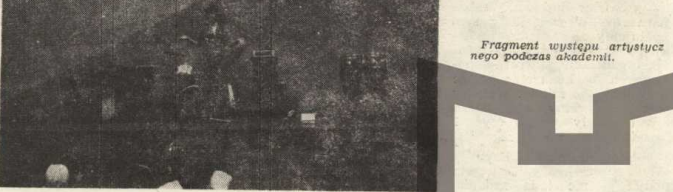
dnie z planem, zaakceptowanym przez załogę. Wszyscy dajemy sobie sprawę, jak ważne dla gospodarki, a przede wszystkim dla rynku są nasze wyroby. O tych sprawach mówili, między innymi dyrektor na-

szego zakładu otrzymali odznaczenia resortowe i zakładowe.

Odznakę „Zasłużony dla Leśnictwa i Przemysłu Drewnianego” otrzymali: **Ludwik Grobelny** (Nowa Sól), **Bronisław Konowski** (Drezdenko), **Jan Krawiec**, **Alfreda Różanowska**, **Janina Winkler**, **Jan Kmiecinski**, **Kazimierz Dankowski**, **Jan Ryzko**.

Odznakę „Zasłużony dla KZP” otrzymali: **Józef Dumański**, **Jan Włodarczyk**, **Jan Mendyka**, **Eugeniusz Roljek**, **Mieczysław Szniogier**, **Wincenty Tomaszewicz**, **Marian Knap**, **Mieczysław Szymczyk**, **Felician Mężyński**, **Józef Wolinski**, **Jan Francuz**, **Maria Rybka**, **Franciszek Grochowski**, **Władysław Pawlak**, **Stefan Kruk**, **Lucja Kreglewska**, **Jerzy Zuchowski**, **Bronisław Zbralski** i **Maria Tarnowska** z Nowej Sól, **Feliks Sikora**, **Lucja Czapia** i **Franciszek Sikora** z Drezdenka.

Na niedzielę, 14 czerwca zaplanowany był blok imprez o charakterze rekreacyjnym w ośrodku w Sosnach. Niestety kapryśna pogoda pokrzyżowała te plany. Jedynie wytrwali wędkarze, nie baczący na aurę staneli w konkursowe szranki.

Janina Winkler otrzymuje z rąk dyrektora nagrodę „Zasłużony dla Leśnictwa i Przemysłu Drewnianego”.

Fragment występu artystycznego podczas akademii.

Muzeum TWIERDZY KOSTRZYN

Raport z budowy szkoły

Ciąg dalszy ze str. 1

problemów nie brakuje. Najistotniejszym są kłopoty z materiałami budowlanymi, stolarzka budowlana, grzejnikami co i wiele jeszcze innych. Wszyscy sobie zdajemy sprawę z określonych kłopotów na rynku budowlanym. Toteż członkowie Społecznego Komitetu Szkoły dokonują wręcz cudów, aby na placu naszej budowy nie zabrakło materiałów potrzebnych do pracy. Są spore

również kłopoty ze sprzętem. Wyróżniają się w pracy żołnierze Lubuskiej Brygady WOP otrzymali dyplomy i drobne upominki. Są to: **Piotr DOBA, Leszek PLEWA, Roman PECZKA, Mieczysław STROKA, Eugeniusz ULAS, Grzegorz KLIMEK, Stanisław WALCZAK, Krzysztof BORATYNSKI, Stanisław ZALEWSKI i Marian PIEKIELEK.**

Wielu budowniczych otrzymało za swój ogromny trud listy pochwalne.

I. POSTANOWIENIA OGÓLNE

Na podstawie Statutu NSZZ „Solidarność” § 26 władzami związkowej organizacji zakładowej w Kostrzyńskich Zakładach Papierniczych są:

1. Zakładowe walne zebranie delegatów lub zebranie delegatów.
2. Komisja Zakładowa i jej Prezydium.
3. Zakładowa Komisja Rewizyjna.

Podstawowym organem roboczym do realizacji celów związku jest w zakładzie Prezydium Komisji Zakładowej.

II. ZADANIA KOMISJI ZAKŁADOWEJ I PREZYDIUM KOMISJI ZAKŁADOWEJ

1. Ustala się, że posiedzenie Komisji Zakładowej i Prezydium KZ może być:
 - stałe,
 - doraźne,

— Komisja Zakładowa zbiera się na stałych posiedzeniach raz na kwartał w pierwszy wtorek miesiąca.

— Prezydium KZ zbiera się na posiedzeniach stałych (co tydzień) we wtorek,

— doraźne zebrania Komisji Zakładowej są zwolywane w przypadku konieczności podjęcia ważnych i pilnych decyzji obowiązujących terminami przez Prezydium KZ.

2. Posiedzenia władz związkowych są „otwarte”. Każdy z członków związku ma prawo uczestniczenia w posiedzeniu Komisji Zakładowej bez prawa głosowania przy podejmowaniu uchwał i decyzji.

3. Zebrania władz związkowych odbywają się w dni robocze po godz. 14, lub w dni wolne od pracy.

4. Podejmowanie uchwał i decyzji:

— w czasie posiedzeń Komisji Zakładowej uchwały i decyzje podejmowane są na zasadzie głosowania przez członków Komisji Zakładowej.

— posiedzenie Komisji Zakładowej jest prawomocne jeżeli ilość obecnych członków wynosi minimum 50 proc. plus 1 — głosowanie może być jawne lub tajne.

Na żądanie 1/10 członków przewodniczący zebrania zarządza głosowanie tajne. Aby uchwała lub decyzja była ważna wystarcza decyzja większość od danych głosów.

5. Z każdego posiedzenia Komisji Zakładowej powinien być sporządzony protokół. Protokół będzie wywieszony w gablocie NSZZ „Solidarność” lub opublikowany w biuletynie związkowym. W protokole należy podawać jaką ilość głosów przy głosowaniu decyzji i uchwały.

6. Każde posiedzenie Komisji Zakładowej powinno się rozpocząć odczytaniem protokołu z poprzedniego posiedzenia. Komisja powinna rozliczyć z poprzedniego posiedzenia KZ i Prezydium.

7. W czasie stałych posiedzeń Komisji Zakładowej, przewod-

niczący komisji problemowych składają sprawozdania ze swojej działalności.

8. Na forum Komisji Zakładowej powinny być omawiane i decydowane sprawy, których nie wyregulowały komisje. Komisje Wydziałowe (oddziały), poszczególne przedstawicielstwa Komisji Zakładowej, mezo- i mikro- i Prezydium Komisji Zakładowej, Komisja Zakładowa podejmuje uchwałę będącą odzwierciedleniem stanowiska

dyrekcji może korzystać z pomocy specjalistów.

11. Wszelkie inne planowe rozmowy prowadzone są z dyrektorem przez przewodniczącego KZ w obecności co najmniej dwóch członków Prezydium lub Komisji Zakładowej. W przypadkach doraźnych przewodniczący KZ ustala tryb postępowania przy podejmowaniu rozmów, w zależności od ważności problemów.

12. Podstawą działalności fi-

zycznej, wczasy — powinny być prowadzone przez dział socjalny. Komisja Zakładowa będzie uważała działalność socjalną na rzecz załogi jako sprawę nadrzędną.

4. Komisja Zakładowa będzie dążyć aby wszelkie podpisane przez Rząd i resorty porozumienia — mające zastosowanie w zakładzie były wprowadzane.

5. Komisja Zakładowa jest zobowiązana doprowadzić do realizacji i rozliczenia kierow-

Regulamin pracy Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność”

wiska związkowców i konsekwentnie dąży do jej realizacji. Komisja Zakładowa będzie udzielać pomocy prawnej i podejmować interwencje w przypadku konfliktu pomiędzy pracownikami i kierownictwem przedsiębiorstwa.

Organizować i kierować akcjami protestacyjnymi załogi w przypadku istotnego naruszenia interesów pracowników i w szczególności uzasadnionych przypadkach proklamowanie strajku po uzyskaniu akceptacji Zarządu Regionalnego. Uchwały Komisji Zakładowej będą przedkładać czynnikom zainteresowanym tą uchwałą i członkom związku z podaniem terminu jej realizacji. Za realizację uchwał odpowiedzialne jest Prezydium Komisji Zakładowej.

9. Komisja Zakładowa i Prezydium jest zobowiązane do:

— realizacji zamierzonych związków zakładu i utrzymania ścisłych kontaktów z Komisjami Wydziałowymi (oddziałowymi) oraz Zarządami Regionalnymi związków,

— informowania na bieżąco członków związku o uchwałach i zamierzeniach Zarządu Regionalnego

— współpracy z filią Zarządu Regionalnego w Kostrzynie w sprawach związanych z działalnością związku.

10. Dla prowadzenia rozmów z dyrektorem przedsiębiorstwa kończących zawarcie porozumienia przyjmuje się następujący tryb postępowania:

— Komisja Zakładowa upoważnia Prezydium do prowadzenia rozmów. Ustalenia są akceptowane przez KZ i podpisanie porozumienia następuje przez członków Prezydium.

Prezydium KZ według potrzeb w skład zespołu negocjującego będzie powoływał członków Komisji Wydziałowych. Powołany zespół do rozmów z

nansowej Komisji Zakładowej jest budżet obejmujący wszystkie środki będące w dyspozycji Komisji. Z budżetu związku finansowana jest działalność organizacyjna, socjalna i kulturalno-oświatowa organizacji zakładowej oraz inna działalność statutowa. Budżet uchwała się na okres roczny. Gospodarka finansowa związku jest jawna. Dla zapewnienia właściwej gospodarki fundusza mi związkowcy prowadzona jest kasa związkowa i odpowiadają księgowości finansowej.

13. Kontrolę nad działalnością finansową Komisji Zakładowej i Prezydium sprawuje Komisja Rewizyjna, która raz na kwartał przedkłada sprawozdanie ze swojej działalności.

14. Ustala się, że członkowie Komisji Zakładowej nie biorą udziału w żadnych komisjach powoływanych przez dyrektora przedsiębiorstwa, chyba, że są delegowani imiennie przez (Komisję Zakładową) Prezydium.

III. ZADANIA KOMISJI ZAKŁADOWEJ

1. Każdy członek Komisji Zakładowej powinien dokładnie

zapoznać się ze Statutem Związku. Statut dokładnie określa zakres działania związku, jego uprawnienia i obowiązki.

2. Komisja Zakładowa będzie zajmować oficjalne stanowisko na zasadzie opinii związkowców. Członkowie Komisji Zakładowej, którzy będą brać udział w komisjach roboczych zakładu są zobowiązani przenosić i egzekwować tam stanowisko związku na zasadzie członków Komisji Roboczych.

3. Komisja Zakładowa będzie dążyć do powstania silnego funduszu socjalnego, którego gospodarowaniem zajmuje się dział socjalny przedsiębiorstwa. Wszelka działalność jak: organizowanie zabaw, akademii, wycieczek i rekreacji, stołówek, żłobki, przedszkola, mieszkania, warunki socjalno-

netwa zakładu z wszystkich poświadczeń zgłaszanych w minionym okresie i zgłaszanych na bieżąco.

6. Należy mocno przestrzegać zasady, że przewodniczący Komisji Zakładowej nie jest decydującym i w głosowaniu na posiedzeniach Komisji Zakładowej ma tylko jeden głos. Dla podziału zadań jakie ciąży na związku utworzone zostały komisje problemowe:

- d.s. socjalno-mieszkalniowych,
- d.s. kultury i rekreacji,
- d.s. ochrony i humanizacji pracy,
- d.s. realizacji wniosków i postulatów,
- d.s. kobiet.

7. Komisja Zakładowa dokonuje okresowej oceny pracy Prezydium.

8. Komisja Zakładowa będzie organizować i kierować akcjami protestacyjnymi załogi w przypadku istotnego naruszenia interesów pracowników.

9. Komisja Zakładowa będzie kierować się zasadą ochrony

IV. ZADANIA PREZYDIUM KOMISJI ZAKŁADOWEJ

1. Kierować bieżącą działalnością organizacji związkowej w zakładzie zgodnie z uchwałami walnego zebrania, zebrania delegatów i wytycznymi Komisji Zakładowej.

2. Podejmowanie uchwał w przedmiocie zatrudnienia, awansowania i nagradzania pracowników oraz rozwiązywania umów o pracę w zakresie jakim przewidują to przepisy prawa pracy.

3. Prowadzenie spraw ochrony praw pracowników i interwencji.

4. Prowadzenie rozmów w sprawie regulaminu zakładu i przedstawiania propozycji Komisji Zakładowej.

Akcja wczasowa dla załogi

Sporo było wśród naszej załogi emocji przed rozdziałem wczasów. Komisja socjalno-mieszkalniowa działająca w NSZZ „Solidarność” wraz z przedstawicielami związków branżowych dokonała rozdziału miejsc wczasowych. Głównym kryterium był fakt, czy pracownik korzystał z wczasów w roku ubiegłym. Regulamin przewiduje przyznanie wczasów raz na 2 lata.

O szczegółowe dane na ten temat poprosiliśmy pracowników działu socjalnego, prowadzącą tę sprawę, Irenę Młodzieńską.

Do działu socjalno-bytowego wpłynęło 652 wnioski na wczasy, z czego na zakład w Kostrzynie przypadło 579, na zakład w Dreźnie 51 i Nowej Soli 22 wnioski. Wnioski na wczasy rozpatrywała komisja w dniu 7 maja br., której do podziału przedstawiono 343 skierowania: 245 do Pobierowa i 98 do Swinoujścia. Wnioski rozpatrywane były w oparciu o regulamin przyznawania wczasów zatwierdzony przez KSR w dniu 13 kwietnia br. Ilość skierowań do podziału między pracowników rozdzieliło procentowo w stosunku do ilości zatrudnionych osób na poszczególne zakłady.

I tak na zakład w Kostrzynie przypadło 267 skierowań, Dreźnie — 51 i Nowa Sól — 25 skierowań. Wnioski pracow-

ników z Dreznienka zostały zaliczone wszystkie pozytywnie, a w przypadku Nowej Soli ze względu na mniejszą ilość chętnych, 3 skierowania oddano do podziału między pracowników Kostrzyna co zwiększyło ilość skierowań do liczby 270.

Komisja nie zakwalifikowała 309 osób na wczasy, z tej liczby 139 osób nie spełniała warunków wymaganych przez regulamin przyznawania wczasów, pozostałe 170 osób nie zostało zakwalifikowanych z powodu braku miejsc.

W celu zabezpieczenia wczasów wszystkim pracownikom, którzy złożyli wnioski na wczasy zakupiono dodatkowo 50 skierowań do Międzyzdroj. Dodając do tego skierowania pozyskane z rezygnacji osób zakwalifikowanych na wczasy przez komisję socjalną w ilości 36 skierowań i 7 skierowań zakupionych z FWP do Karpacza — to zabezpieczy dodatkowo wczasy dla 93 osób. W końcu zostało nie zafatwionych 66 osób. Osobom tym proponuje się wypoczynek w następują-

cych formach i miejscowościach:

1. Wczasy o pełnych usługach w Lubiatowie k/Nowej Soli na 56 miejsc

2. Wczasy o niepełnych usługach (bez wyżywienia) w Lubiewie k/Dreznienka

3. Wczasy o niepełnych usługach w Sosnach k/Witnicy, dla 20 osób w jednym terminie

4. Dla posiadaczy samochodów osobowych proponuje się wypożyczenie przyczep campingowych

5. Wczasy turystyczne — nowa forma wczasów wprowadzona na próbną na 1981 rok, traktowana jest równorzędnie z wczasy stacjonarnymi. Warunkiem otrzymania wczasów turystycznych jest złożenie za potrzebowania do działu socjalnego, a następnie akceptacja związków zawodowych. Za każdy turnus (14-dniowy) wczasy turystycznych pracowników otrzyma ekwiwalent obliczony od średniej ceny wczasów, wynoszący 2500 zł pomniejszony o należną odpłatność za wczasy stacjonarne w zależności od dochodu — przypadającego na 1

członka rodziny. W przypadku wczasów 7-dniowych wartość skierowania i związanych z nią opłat obniża się o połowę.

Istnieje również możliwość zakupu wczasów z FWP pod indywidualne zapotrzebowania osób niezakwalifikowanych na wczasy. Zapotrzebowania należy zgłaszać do działu socjalnego.

Wczasy dla rencistów i emerytów.

Wnioski na wczasy rencistów i emerytów rozpatrywała komisja wraz z wnioskami dla naszych pracowników.

Na ogólną liczbę wniosków, które wpłynęły 17 osób zatrudnionych w przedsiębiorstwie, ponieważ korzystały z wczasów w 1980 roku, 6 osób nie otrzymało wczasów z powodu braku miejsc w Pobierowie, w terminach I połowa czerwca i I połowa września.

Po zakupieniu dodatkowych 50 miejsc wczasowych, komisja na posiedzeniu 4 czerwca, przydzieliła wczasy dla 6 osób.

W ten sposób wszystkie wnioski na wczasy rencistów i emerytów zostały zafatwione pozytywnie.

Forum młodych

Kampania sprawozdawczo-wyborcza w ZSMP

W organizacji młodzieżowej trwa kampania sprawozdawczo-wyborcza. Odbijają się zebrań w kołach, organizacjach zakładowych i szkolnych. Kampania rozpoczęła się w maju, zakończona zostanie na początku października br. Kampania sprawozdawczo-wyborcza, jak sama nazwa wskazuje, ma na celu dokonanie oceny dotychczasowej działalności organizacji, aktywności jej członków oraz wybór nowych władz w organizacji.

Ocena działalności w kołach musi być oceną rzetelną i prawdziwą. Treśćba powiedzieć, że w naszej organizacji zakładowej z tą aktywnością członków bywało różnie. Grono aktywnych stanowiło grono członków, którzy koleżanki i koleżki, którzy się już sprawili w działaniach organizacji. Są to ludzie na których można w każdej sprawie polegać. Lecz wydaje mi się, że to grono aktywności jest bardzo małe i ponieważ bierze na siebie całą robotę. Tym samym reszta szeregowych członków czuje się doskonale po prostu z siebie odpowiedzialności za takie, a nie inne działania organizacji.

Można więc powiedzieć, że taki kształt działalności ma organizacja, która nadaje jej grono aktywności. Reszta członków kół stoi sobie na uboczu i ich udział w organizowanych akcjach i imprezach jest bierny lub nastawiony il tylko na odbiór.

Odnosząc do organizacji młodzieżowej (funkcja) musi nastąpić polegać na przede wszystkim na tym, aby wszyscy członkowie organizacji czynnie włączyli się do działań organizacji. Młodzi muszą być obecni wszędzie, przede wszystkim tam gdzie decyduje się o sprawach młodych. W naszym zakładzie, gdzie procent pracowników to ludzie młodzi, członkowie ZSMP powinni mieć swoich członków we wszystkich ośrodkach przedstawieli. Trudno sobie wyobrazić sytuację, kiedy podejmowane są decyzje dotyczące młodych pracowników i gdy oni właśnie nie mają na nie wpływu.

W obecnej trwającej kampanii sprawozdawczo-wyborczej o tych sprawach członkowie dyskutują. Wynikiem tych dyskusji ma być program działalności, który sprzyjać samemu członkowi. Oni przecież wiedzą najlepiej co jest najbar-

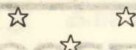
dziej potrzebne organizacji. Muszą z bogatych propozycji wybrać to co ich najbardziej interesuje i co chcieliby robić. Użyję tu modnego słowa, „doby” organizacji winne decydować o kształcie organizacji. Mówiono o tym między innymi wiele na III Zjeździe ZSMP, którego uchwały są wykładnią dla wszystkich instancji organizacji młodzieżowej.

W czasie kampanii sprawozdawczo-wyborczej wzrasta aktywność wszystkich członków. Dokonuje się wybór przewodniczących kół oraz delegatów na konferencję miejską. Ważne jest w tym aby wybrani do pełnienia tych funkcji ludzie w pełni na to zasługiwali. To znaczy by byli ludźmi odpowiedzialnymi, cieszącymi się zaufaniem i autorytetem. Muszą sobie zdawać sprawę z odpowiedzialności jaką na siebie biorą, czyli powinni, to być społecznie autentyczni i jak przystało na młodych, zabrać się do pracy z zapałem i entuzjazmem.

Gdy spełnione zostaną te wszystkie warunki można będzie mówić o tym, że organizacja wkroczyła w nowy etap swojej działalności. Musimy przy tej okazji pamiętać o tzw. „starych” działaczach, którzy do tej pory byli dobrymi aktywnymi. Myślę, że działając „na fali” nie powinniśmy o tym zapominać, a wręcz przeciwnie, korzystać z ich bogatego doświadczenia.

Osobnym problemem jest sprawa wychodzenia z propozycjami i wniknięcie do działalności młodych pracowników naszego zakładu, nie będących jednak członkami organizacji młodzieżowej.

Poza tym naszym zakładowym organizacją młodzieżową na do spełnienia jeszcze ważną rolę. Jej członkowie powinni nadawać ton poczynaniom młodych pracowników. Jedną z dróg do zrealizowania tego celu jest większe niż dotychczas propagowanie działalności organizacji na terenie zakładu. Pokazywanie tego co członkowie ZSMP robią. A robią bardzo wiele i szersza informacja o tym należy się całej załozce. Po prostu praca organizacji musi być bardziej widoczna. Myślę, że poruszone w tym artykule problemy oraz inne znajdują swoje odbicie w dyskusjach toczących się kampanii sprawozdawczo-wyborczej naszej zakładowej organizacji młodzieżowej.

2) maja br. w Warszawie odbyło się spotkanie kierowników tw. Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z Radą Młodzieżową Przemysłu Papierniczego przy udziale przedstawicieli Zarządu Głównego ZSMP.

Spotkanie zorganizowane zostało na wniosek Rady Młodzieżowej Przemysłu Papierniczego i było wynikiem realizacji ustaleń kwietniowego seminarium odbytego w Żywcu. Rada Młodzieżowa przedstawiła kierownikowi resortu problemy, które jej zdaniem wymagają załatwienia w celu poprawy warunków pracy młodzieży zatrudnionej w przemyśle papierniczym.

Do nich należą:

- kształcenie kadr dla przemysłu papierniczego,
- zapewnienie pracy absolwentom szkół zawodowych o kierunku papierniczym,
- problemy placowe w przemyśle papierniczym,
- konieczność poprawy stanu technicznego maszyn i urządzeń,
- usprawnienie wymiany informacji technicznej,
- konieczność poprawy warunków socjalno-bytowych młodych małżeństw.

W wyniku żywej dyskusji

podnoszonej przez młodzież z kładowo papierniczych:

1. Rada Młodzieżowa Przemysłu Papierniczego wystąpiła listem do Premiera Rządu apelując o przyspieszenie regulacji plac w przemyśle papierniczym dla zniwelowania kryzysowych papierników różnic w stosunku do średnich plac w pokrewnych gałęziach przemysłu.

2. W celu zapewnienia pracy absolwentom szkół o kierunkach papierniczych istnieje konieczność opracowania programu kształcenia młodzieży w szkołach różnego typu dla przemysłu papierniczego w oparciu o perspektywiczne potrzeby zakładów.

Rada Młodzieżowa będzie pilnować opracowania przez przemysł programu zatrudnienia absolwentów o różnych specjalnościach.

3. Ministerstwo Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego zaproponuje przemysłowi meblarskiemu uruchomienie produkcji tańszych mebli — standardowych dla młodych małżeństw, co spełni oczekiwania młodzieży.

4. Spotkania Rady Młodzieżowej z kierownictwem resortu będą się odbywały co kwartał. Na spotkaniach tych omawiane będą między innymi w dywiduale wnioski zakładów przemysłu papierniczego.

Deklaracja programowa ZSMP

(UCHWALONA NA III ZJEŹDZIE ZSMP)

Zrzeszamy się dobrowólnie w Związku Socjalistycznej Młodzieży Polskiej, nie stawiając przed nami barier światopoglądowych i środowiskowych. Jednoczą nas idee socjalizmu: wolność, równość i sprawiedliwość społeczną. Łączą nas wspólne interesy i dążenia. Jesteśmy głęboko świadomi współodpowiedzialności za przyszłość i dzień współczesny „olski”. Jednym z naszych zadań jest sprawa i los naszego pokolenia. Walczymy o prawo równych szans awansu i rozwoju. Chcemy kształtować życie kraju, tworząc lepsze jutro socjalistycznej Ojczyzny, decydując o swoich sprawach, mówimy jasno, do czego zmierzamy i jaki jest nasz program:

— robimy wszystko, żeby dziś i w przyszłości żyć w pokoju, w atmosferze uznania dla dobrej pracy, szacunku i tolerancji w stosunkach między ludźmi;

— rozwijamy działania na rzecz patriotycznego i obywatelskiego wychowania młodzieży;

— występujemy przeciwko każdemu przypadkowi ludzkiej krzywdy, łamania praworządności, łagodzenia się kosztom innych;

— walczymy z wszelkimi przejawami marnotrawstwa i niegodziwości, zmniejszającymi efekty naszej pracy;

— tworzymy płaszczyznę edukacji społeczno-politycznej wymiany poglądów i wzajemnego przekonywania się tak, by określić siebie i swoje miejsce w życiu;

— Aktywnie i skutecznie niż dotychczas musimy wskazywać, podejmować i rozwiązywać sprawy o podstawowym znaczeniu dla młodego pokolenia.

WALCZYMY:

- o zlikwidowanie niesprawiedliwych dysproporcji społecznych;
- o równe prawa dla wszystkich Polaków;
- o zmniejszenie różnic między warunkami życia i pracy w mieście i na wsi;
- o upowszechnianie wartości moralnych oraz kształtowanie poczucia odpowiedzialności za własne słowa i czyny;
- o pełną prawdę o historii naszego narodu.

Dążąc do rozwiązania najważniejszych problemów społecznych będziemy walczyli:

- o szybką realizację pełnej reformy gospodarczej, o obsadę stanowisk zgodną z kwalifikacjami i zawodowymi i zdolnościami organizatorskimi;
- o równoprawny rozwój wszystkich sektorów rolnictwa przy zagwarantowaniu opłacalności produkcji rolnej;
- o prawidłową gospodarkę ziemią;
- o użycie rodzinnej gospodarki chłopiejskiej za trwały element socjalistycznej gospodarki;
- o przestrzeganie prawa do pracy dla ludzi uczelnych i rzetelnych;
- o godziwe warunki pracy, bezpieczne dla życia i zdrowia;
- o rzeczywiste równość młodzieży z rodzin robotniczych i chłopiejskich do wszystkich szkół i uczelni;

- o podniesienie poziomu nauczania na wsi i w miastach;
- o kształtowanie i zaspokajanie aspiracji społeczno-zawodowych i kulturalnych młodzieży robotniczej, chłopiejskiej i mieszkającej w miastach;

WALCZYMY:

- o prawo do mieszkania dla młodych ludzi;
- o prawo do szczęścia rodzinnego;

WALCZYMY:

- o stworzenie warunków do pełnego uczestnictwa w życiu kulturalnym, do rozwoju amatorskiego ruchu artystycznego;
- o stworzenie warunków do powszechnego wypoczynku dzieci i młodzieży, zwłaszcza wiejskiej, o rozwój różnych form sportu masowego i rekreacji;
- o skuteczną ochronę środowiska naturalnego człowieka;
- o rozszerzenie opieki zdrowotnej i zapobiegawczej;

— z plagami społecznymi: pijanstwem, chuliganstwem, korrupcją oraz przemocami tych zjawisk. Uważamy za swój obowiązek wypowiedzieć się w istotnych sprawach młodego pokolenia na wszystkich szczeblach ciał przedstawicielskich i sądowniczych. Tworzyć będziemy warunki do reprezentowania naszych interesów na ich forum, w szczególności poprzez:

- zgłaszanie kandydatów do organów przedstawicielskich na równych prawach z pozostałymi członkami Frontu Jedności Narodu;
- aktywny udział naszych przedstawicieli w pracach tych organów;
- przedstawianie społeczeństwu i właściwym organom państwowym opinii, ekspertyz i propozycji rozwiązywania konkretnych spraw dotyczących młodzieży;

Dokształcając sty. pracy związku będziemy:

- umacniać rangę i znaczenie społecznych form programowania, kierowania i kontroli życia Związku;
- umacniać pracę kół, które powinny samodzielnie poszukiwać rozwiązań programowych i form swojego działania;
- przestrzegać zasad służebnej roli instancji, kadr statutowych wobec kół i organizacji podstawowych;
- zachowywać pełną jawność życia organizacyjnego;
- umacniać solidarność członków Związku oraz koleżeństwo, przyjaźń i wzajemne zaufanie.

Ideowej inspiracji do działania opartego o powyższą Deklarację szukamy w programie PZPR. Współpracujemy z ZSL i SD.

Deklarujemy współpracy z ruchem zawodowym „NSZZ „Solidarność”, związkami branżowymi, związkami autonomicznymi. W związkach zawodowych upatrujemy swego sojusznika w walce o interesy młodzieży oraz partnera inicjatyw służących społeczeństwu użytkowi i poprawie warunków życia.

W imię nadrzędnych interesów młodego pokolenia potwierdzamy gotowość współpracy z wszystkimi organizacjami młodzieżowymi, w oparciu o realizowanie naszych celów i programów działania.

Zasady wyboru władz organizacji i delegatów na III miejską konferencję sprawozdawczo-wyborczą

1. Zgodnie z pkt. 54-78 Statutu ZSMP wybory wszystkich władz związku oraz delegatów na konferencję miejską odbywają się przy obecności co najmniej 2/3 uprawnionych do głosowania. Delegatów na konferencję miejską wybiera się proporcjonalnie do liczby członków według przebiegu 1 delegat na 10 członków.

2. W konferencji zakładowej i miejskiej uczestniczyć będą członkowie władz nie będący delegatami.

3. Delegaci oraz członkowie władz wybierani są przy nieograniczonej liczbie kandydatów. Kandydatów na delegatów na konferencję mają prawo zgłaszać (po 1) — na zebraniach — każdy członek koła, na konferencjach — delegat, kandydatury należy wszechstronnie umotywić.

4. Do władz związku (z wyjątkiem zarządu koła) oraz na delegatów mogą kandydować tylko członkowie będący delegatami.

5. O unieszczeniu każdej proponowanej osoby na liście kandydatów decyduje zebranie (konferencja) większość głosów w głosowaniu jawnym. Kandydat musi wyrazić zgodę na kandydowanie przed podaniem wniosku pod głosowanie.

6. Jeżeli liczba zgłoszonych z sali kandydatów jest mniejsza od liczby przyznanych mandatów, obowiązek jej uzupełnienia spoczywa na komisji wyborczej.

7. Głosuje się poprzez pozostawienie na listach wyborczych, które winny być opatrzone właściwą pieczątką, nieskreślonych nazwisk kandydatów.

8. Za wybranych do władz i na delegatów uważa się tych, którzy otrzymali 50 proc. + 1 ważnych głosów. Liczba członków i delegatów musi być równa wielkości wynikającej z uchwały podjętej przez zebranie lub konferencję o wielkości władz i delegatów.

9. Jeżeli dwóch lub więcej kandydatów otrzyma taką samą ilość ważnych głosów, a powódzie to przekroczenie ustalonej liczby członków władz lub delegatów, zarządza się dodatkowe głosowanie w obowiązujących zasadach wyborczych.

10. Jeżeli wymagana liczba głosów uzyskała mniej kandydatów niż wynosi ustalonego liczba członków władz lub delegatów, przeprowadza się wybory uzupełniające. W wyborach uzupełniających mogą ponownie kandydować osoby, które uzyskały kolejno największą liczbę głosów, przy czym liczba kandydatów do kolejnych tur głosowania nie może przekraczać podwójnej liczby nieobsadzonych mandatów.

11. Konferencje zakładowe i szkolne określają liczebność prezydium zarządów oraz komisji rewizyjnych.

12. Konferencje zakładowe i szkolne wybierają spośród członków zarządów przewodniczących i prezydium.

13. Kadencja władz związku trwa 3 lata. Członkowie władz związku nie mogą pełnić tej samej lub równorzędnej funkcji dłużej niż dwie kadencje.

Plenum Zarządu Miejskiego ZSMP

Sprawy znane i nieznane w obszarach nauki i techniki

Ciąg dalszy ze str. 2

Za najbardziej skomplikowaną uważa się automat wykonany w 1773 roku, przedstawiający dziewczynę grającą na klawikordzie. Poruszając ramiona mi, wybierała palcami odpowiednie klawisze i grała w ciągu pięciu minut. Przed rozpoczęciem gry dziewczynka odwracała głowę w stronę audytorium, potem brała głęboki oddech, opuszczała powieki, przez chwilę zginiała i prostowała palec i dopiero rozpoczynała grę. Ciało jej kołysało się rytmicznie, piersi falowały jak przy oddechu, a po zakończeniu gry kłaniała się publiczności.

Układ sterowania był bardzo skomplikowany, ponieważ mieścił się w klawikordzie, przy którym siedziała pianistka. Znał ją wszystkim postać „Turka w turbanie”, który siedział przed szachownicą. Robot ten był pokazywany przez 70 lat i zadziwiał wszystkich swoją umiejętnością gry w szachy, za nim nie wykryto, że był sterowany przez ukrytego wewnątrz człowieka.

Przedstawione urządzenia służyły raczej do zabawy niż do wykonywania użytecznych prac. Rozwiązania te demonstrowały jednak genialne zdolności majsterkowiczkowskie swych twórców, którzy często również osiągnęli korzyści materialne, organizując różne pokazy swych zabawek lub sprzedając je. Wspólną cechą tych wszystkich urządzeń była próba naśladowania ruchu żywych organizmów, przede wszystkim człowieka i zwierząt. Modele były bardzo realistyczne i odwzorowane, ale ich działanie było ściśle określone przez raz ustalony program (bęben metalowy, krzywką itp.) i dlatego żaden z nich nie mógł choć w części zastępować człowieka, który jest wyposażony w zmysły i mózg.

Prawdziwy robot musi być związany z realnymi warunkami zmieniającymi się otoczenia i musi reagować na zmianę tych warunków. Ale o tym na następny raz.

H. K.

Nikt nie wie kto wystrzelił na śmiecie około 100 rękopisów, po uprzednim zniszczeniu przez nieumiejętne magazynowanie. Tyle, przecież jest „firm” w zakładzie.

Będziemy wdzięczni za informację, którą proszę kierować na adres redakcji, telefon 228.

Jerzy Leszczyński

FRASZKI

CZAS

Czas nie jest najlepszym lekarzem, gdy człowiek zaczyna się starzeć.

O CHAOSIE

Skłonność do chaosu jest najgorszą z wad — choćby miał się z niego wyłonić nowy świat.

OBSERWACJA

O wiele szybciej goją się rany pogryzionym niż obszekany.

ALTERNATYWA

Jedynym problem dla niektórych: nosa zadzierać czy patrzeć z góry.

REALIZM BEZKRYTYCZNY

Dawno od życia się oderwali ci, co uznają tylko realizm.

Konkurs piosenki dziecięcej o „Złoty Lizak”

Co prawda „Złoty Lizak” tym razem nie było, ale radości uczestników moc. Do tradycji obchodów Dnia Dziecka, od sześciu już lat, należy główna impreza wieńcząca te obchody — „Złoty Lizak”.

Jak co roku, nie zabrakło wykonawców prawdziwie dziecięcej piosenki z charakterystycznym dla tej grupy wiekowej waleństwami głosowymi i wykonawczymi. Dzieci, po wytypaniu w szkołach, przystąpiło do I etapu 105, z czego wyróżnionych zostało 47 dzieci. Na koncercie w amfiteatrze, imprezie którą poprzedził przemarsz ulicami miasta orkiestry dętej z KZP, wykonawcami „oprócz” uczestników byli reżyserzy i zespoły taneczne, oczywiście dziecięce z MMDK.

Wykonawców piosenki dziecięcej było na estradzie 27, w grupach wiekowych od klasy 0 jak Rafał Gasecki do klasy V z Ewą Kubiak. Dzieci przygotowywały do występu Kazimierz Zawada, który wraz z zespołem „Aplauz” towarzyszył młodym wykonawcom w finałowym koncercie.

Przeglądając się, tej imprezie, nie pierwszy raz, urzeka niepowtarzalny urok tej imprezy. Wszystko co może być najmilsze, szczerze, bez pozycji wnoszą ci młodzi wykonawcy. Może dlatego właśnie, że jest to autentyczne, pozbawione sztuczności, ciepłe połączone jednocześnie wprost z wielkimi przemyśleniami tego wykonawcy, dlatego jest to tak piękne.

Potwierdzeniem tego co piszę o tych wykonawcach, niech będzie drugoklasistka Renata Iskra, która piosenką „Ryby, żaby i raki” podbiła serca całej widowni, zarówno tej najmłodszej jak i starszej. Dodam tylko, że piosenka Renatki wybrana została jako najlepsza przez widownię.

Mi i sympatyczna niespodzianka sprawiła organizatorom, tj. Kozłowskiemu Zakładom Papierniczym, dobrze przygotowana i liczna gromadka dzieci ze Szkoły Podstawowej nr 3, za co należą się dyrektori i nauczycielom, serdeczne słowa uznania.

„Ryby, żaby i raki” w wykonaniu wszystkich dzieci z Renatki na czele zakończył koncert. Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” przy KZP ufundowała nagrody dla najlepszych wykonawców. Do zobaczenia na VII Konkursie Piosenki Dziecięcej o „Złoty Lizak” w przyszłym roku.

KOS.

Prawnik odpowiada

Na temat obowiązków pracownika wobec zakładu pracy, które zostały już ujęte w kodeksie pracy w postaci precyzyjnych i jasnych norm. Ustawaodawca podkreśla, iż pracownik obowiązany jest wykonać pracę sumiennie i starannie, przestrzegać dyscypliny pracy, stosować się do poleceń przełożonych, które dotyczą pracy.

Obowiązki pracownika określone w kodeksie odnoszą się do wszystkich rodzajów stosunku pracy, niezależnie od sposobu ich powstania. Dotyczą one pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę, powołania, mianowania, wyboru oraz spółdzielczej umowy o pracę. Odmienne uformowanie niektórych obowiązków ma miejsce jedynie w stosunku do pracowników zatrudnionych w urzędach państwowych i innych działach służby państwowej.

Obowiązki te odnoszą się też do wszystkich pracowników za

kładów pracy, bez względu na rodzaj zajmowanego stanowiska, a więc także do kierowników i ich zastępców. Na osobach tych ciąży obowiązek sumiennego i starannego wykonywania pracy (reprezentacja zakładu wobec załogi i działania w jego imieniu) ciążą zresztą dodatkowe obowiązki wynikające zarówno z przepisów prawa pracy, a także dyrektyw i wskazówek jednostek nadrzędnych. Z natury rzeczy osobom zajmującym stanowiska kierownicze stawia się wyższe wymagania co do stopnia staranności i obowiązkowości niż pozostałym pracownikom.

Obowiązki pracownika stanowią treść stosunku pracy. Określają one jego zachowanie wobec zakładu pracy, jako strony stosunku prawnego powstałego na skutek zawarcia umowy o pracę.

Kodeks pracy nie reguluje natomiast obowiązków pracow

nika wobec osób trzecich lub państwa, uformowanych w przepisach szczególnych i związanych z pracą. Dotyczą one zwłaszcza przestrzegania przez pracowników norm dotyczących ochrony zdrowia lub życia ludzkiego, np. przepisów sanitarnych przy produkcji, transporcie i obrocie środkami spożywczymi. Obowiązuje też zakaz ogólny wyrządzania szkody innym osobom.

Do obowiązków pracownika, którym sam kodeks nadał charakter podstawowy należy zaliczyć przestrzeganie porządku i spokoju w miejscu pracy, nieopuszczanie pracy bez usprawiedliwienia, zachowanie trzeźwości w pracy, niepełnienie nadużyć przy korzystaniu ze świadczeń socjalnych.

Do podstawowych obowiązków pracownika zalicza się także przestrzeganie dyscypliny pracy, sumienne i staranne wykonywanie pracy, ochrona mienia zakładu pracy, przestrzeganie przepisów i zasad bhp, przestrzeganie przepisów o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej.

pliwie w nadziei, że sprzedaż zostanie wznowiona i domagają się okazania owego zarządzenia. Wreszcie uszczępleni, uszczępleni, że stracili bezowocnie czas.

Wydaje mi się — kończy swoją opowieść magister P., że za sadą narzuconym owym zarządzeniem, na które powołano się sprzedawca, jest całkowite nieuwzględnienie. Cieszą się, że już nie służą. Ludzie tracili czas, stojąc pod kioskiem jednego dnia,

w długiej kolejce. Tłok, zachowanie słabo z wentylacją, a poza tym — nie na takie tłumy przewidziano to miejsce, zniechęcenie i nastroje oczekiwania. Nagle wiadomość: samochód z prośbą, żebym zjechał pod sklep. Radość oczekujących — narazem! Po chwili druga wiadomość: samochód już nie ma. Pojechał najpierw do sklepu chemicznego. Pierwsze rozdrażnienie. Niektórzy czekają tu już kilka godzin. Stoimy niecierpliwie. Wreszcie jest! Przyjeżdża duża ilość proszku Izi, gdyż pakowany jest w duży paczek. A liczy się sztuka. Wózek z proszkiem nieprzemysłowy, udział kolejowego szpalera z magazynu za sklepową ladę. Ale co to? Po chwili duża partia Izi wędruje z powrotem do magazynu. Dlaczego?

— Podobno powiada o „Lechu” — mówią zdenerwowani ludzie — ten sklep zawsze ma przyjeżdżać. Nadzieja na otrzymanie upragnionego Izi gasnie. Starczy go tylko dla „czotki” kolektu. Nastroje oczekiwania, wywołane nieprzemysłowym i posunięciem, rośnie. Słychać szmer niezadowolonych, krzyki, komentarze.

— Czas są trudne — stwierdza magister P., i dlatego właśnie należy unikać, gdzie to tylko możliwe, zbędnych rozróżnień. Nasze społeczeństwo jest na ogół zdyscyplinowane i zrównoważone, ale nie trzeba tego nadużywać. Po co szarpać nerwy i tak już zmęczonym ludziom wywołać przez nieporozumienie, niedolę i nieprzejętą posunięciem na nawet drobne, ale jakieś trytujące.

PRZEKORY

Nie drażnić

Pod kiosk „Ruchu” obok bramy Kozłowskich Zakładów Papierniczych zajeżdża samochód dostawczy. Lotem błyskawicy rozchodzi się wiadomość: są papierosy! Przed kioskiem staje długi sznur klientów.

— Czy są „Popularne”?

— A może „Caro”?

— Wszystko jedno. Każdy pa

pieros dobry, byle był — u

cina ktoś z boku.

Formalności związane z przy

jęciem towaru dobiegają koi-

— Po ile dają?

— Po trzy paczki „Klubow-

owych” i jednej „Caro” — od-

powiada szczęśliwiec, stojący

blioko kiosku.

Czas płynie. Kolejka posu-

wa się wolno, wydłuża się, pęci

nie.

— Pan tu nie stał! Gdzie się

pan pcha! — rozlega się gło-

sy zdenerwowanych ludzi. Ka-

żdy nerwowo „lupie” na zega-

wszystkich. Obserwują, bacznie, co dzieje się we wnętrzu kiosku, mimo utrudnień, jakie stwarzają rozwieszane w nim plaki reprodukcje obrazów.

— Starczy na pewno — uspokaja ktoś — przecież sprzedano dopiero połowę dostawy.

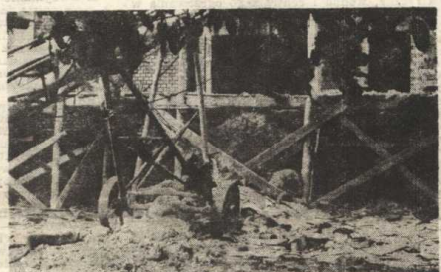
Za chwilę słyszę podniesione głosy przy okienku kiosku. Okazuje się niespodziewanie, że papierosów już nie ma. Wychwile to są, ale sprzedawca zdecydowanie oświadcza, że nie sprzeda już ani jednej paczki. Ma zarządzenie, na mocy którego nie wolno mu sprzedać w jednym dniu całej dostawy. Sprzedadł połowę, resztę zostawia na jutro.

Konstatacja. Nikt nie rusza się z miejsca. Zaraz potem następują różne reakcje. Jedni wrzeszczą, ubliżają sprzedawcy, inni proszą cię-

a najazdurtz ustawił się tam po nowemu, znówu kosztom dodatku owego czasu. O to chyba nie chodzi? Poza tym tak się przedziwnie złożyło, że następnego dnia nie starczyło również papierosów dla tych, którym nie udało się nabyć ich wczoraj. Gdzie tu sprawiedliwość? W cyfrowym zarządzeniu nie mogę dopatrzeć się żadnego sensu. Rozdrażnia ono tylko ludzi. Nic więcej.

— Zgadnam się z Tobą — odzkiem — rozdrażnienie ludzi w obecnych trudnych dniach jest absolutnie nieuszkaszane. Ja także byłem świadkiem sceny sklepowej, która doprowadziła klientów do irytacji.

Przed stoiskiem chemicznym, drogerijnym „Dzi” „Pias” mrozi ludzi. Znamiona informuje mnie, że będzie proszek do prania. Zajmuję więc i ja miejsce

O czym mówią w zakładzie?

Niesprawni transporter na budowie przyczyna pośpieszania straż. Hada zaprawy cementowej zamiast trafić do wnętrza, kamienieje przed budynkiem. Wszyscy są beznadziejni i uszczępleni, że tak mówią. Adres: Hotel Robotniczy KZP przy ul. Waskiewiczów. Czy tak można pracować? Z tym pytaniem zwracamy się do kierownictwa WVI.

Z prasy fachowej

OSZCZĘDNOŚĆ PALIWA

Wynalazek inżynierów i naukowców taszkienkich i moskiewskich ma na celu zaoszczędzenie paliwa przez zastąpienie części benzyny zwykłą wodą. Doświadczenia prowadzone w bazach samochodowych Taszkentu dowiodły, że podczas standardowego zaopatrzenia samochodu ciężarowego mieszającą benzynę z wodą można zaoszczędzić od 5 do 7 litrów paliwa. Dowiodły one, że silniki pracowały dobrze, a gazy spalinywe były czystsze.

Realizacja pomysłu wykorzystania mieszanek benzyny z wodą utrudniana nieznacznie niezgodność wody i benzyny. W związku z tym pomógł zjawisko kawitacji, polegające na powstawaniu małych pęcherzyków gazu lub cieczy podczas ich mieszania się. Kawitacja zakłócała podczas wykonywania części maszyn w tym przypadku okazała się bardzo przydatna. W instytucie samochodowym w Taszkencie zbudowano wirnikowo-impulsowe urządzenia, które pozwalają na mieszanie wody z benzyną.

NIE SKRACAJMY ŻYCIA DRZEWOM

Niektóre miejskie przedsiębiorstwa zieleni wykonują zabiegi, które mają służyć pielęgnacji drzew, a w rzeczywistości skracają im życie. Drastyczny przykład o którym pisze A. Skup w „Trybunie Odrzańskiej” — to ogłowieńie czyli przycięcie korony drzewa. Autor, fachowiec w tej branży, pisze, że jest to akt bezwzględnej niszczenia i objaw zupełnej niekompetencji w sprawach zieleni.

Wprawdzie autor się czasem opinia: „przecież te drzewa żyją” albo „jakie pięknie odżyły”. Gdyby te drzewa miały przetrwać — kontynuuje sły — też by „odżyły”, ale czy o to idzie? Tak okaleczając, wyprzeżdżając nawet do korzeni drzewa, za lat kilkadziesiąt, a może za kilkanaście, ktoś wreszcie każe ściąć (szuknie tym razem) i znów będziemy czekać wiele lat na wyrószenie nowych.

Zoit

Komunikat

W związku z oddaniem do użytku w nowym roku szkolnym budowanej obecnie szkoły podstawowej nr 4 w Kozłowie inspektorat oświaty przeprowadził rekrutację. Poradę naszym uczniom i rodzicom, z którymi zamieszkał tam dzieci uczęszczać będą do określonej szkoły podstawowej.

REJON SZKOŁY PODSTAWOWEJ NR 1 ul. ul. Sportowa, Osiedle Leśne, Osiedle B, Osiedle G, Kościuszki, Szeperan Zawadzki. Społeczne kolegium redakcyjne Przewodniczący — Stanisław Borek, członkowie — Alicja Kłapacz, Jerzy Krepiwicz, Ryszard Panicki, Tadeusz Terapiński, Janusz Wiczeorek, Zdzisław Wasiłowski.

REJON SZKOŁY PODSTAWOWEJ NR 2 Osiedle Mieszka I, Dworcowa, Piastowska, 22 Lipca, Świerczewskiego, Drzewna, Główna, Tysiąclecia, Papierników, Jagiellońska, Banaszkowska, Białostocka, Alakowicka, Chemiczów, Fabryczna, 15-lecia, Sikorskiego, Zawadzkiego, Chopina.

REJON SZKOŁY PODSTAWOWEJ NR 3 Osiedle Drzewie, Szumilowo, ulice: Chopina, Drzewiecka, Narutowicza, Moniuszki.

REJON SZKOŁY PODSTAWOWEJ NR 4 Wąrniki, Boh. Stalingradu, Nadbrzeźna, Zeglarska, Waskiewiczów, Sienkiewicza, Łódzka, Chrobrego, Wodna, Osiedle Kolejowe, Wolska, Polskiego, Osiedle Konopnickiej, Pinc Grunwaldzkiej, Mickiewicza, Osiedle C, Osiedlowa, Krótka, Kopernika.

CELULOZA

— dwutygodnik, organ prasowy Samorządu Robotniczego Kozłowskich Zakładów Papierniczych.

Redaktor naczelny — Cezary Siłwiński, tel. w. 593, sekretarz redakcji — Lucja Labenda tel. w. 225. Redaktor techniczny — Szeperan Zawadzki. Społeczne kolegium redakcyjne Przewodniczący — Stanisław Borek, członkowie — Alicja Kłapacz, Jerzy Krepiwicz, Ryszard Panicki, Tadeusz Terapiński, Janusz Wiczeorek, Zdzisław Wasiłowski.

Cena prenumeraty rocznej — 24 zł, półrocznej — 12 zł, kwartalnej — 6 zł. Redakcja zastrzega sobie prawo skracania materiałów. Reklamy nie są objęte samodzielną redakcją nie zwraza.

Wydawca: Kozłowskie Zakłady Papiernicze w Kozłowie n. O.

Skład, łamanie, chemigrafia, druk: Zakładowe Wydawnictwo Prasowe KZP „Prasa” w Kozłowie. P-21

PZGK-12 1338/2-1339 1500 egz. B3 — P-21

Krzyżówka

POZIOMO:

1. metalowa ramka usztywniająca i ochraniająca koniec linki, 6. 3600 sekund, 7. samochód samowydładowy, 9. półwysp między Morzem Beringa a Atlantykiem, 12. rodzaj świra do wierzania otworów i chleba (linki kostnej), 13. jednostka miary głębi, 14. kuzynka-rokity, 15. mineral używany na izolację cieplną i szczeniwo, 16. rodzaj potrawy mięsnej, 19. nasza domena, 20. półokrąg, 21. zespół zakładów produkcyjnych.

POKOJO:

1. urządzenie do przetrzymywania czegoś, 2. otwór wiertnicy przygotowany do eksploatacji, 3. kamień ozdobny, 4. bożyszcze, 5. znak, 6. echa, 8. rodzaj sawierczni drogowej, 9. mineral stosowany do zniekształcania wody, 10. znany aktor polski, 11. przerwa w przedstawieniu scenicznym, 17. drewniany pooreczab, 18. ojciec bajki greckiej.

